"Śrīmad Bhāgavatam" 10.44.11-16

valgata śatrum abhita
k□□asya vadanāmbujam
vīk yatā śrama-vāry-upta
padma-kośam ivāmbubhi

Tik pažvelkit į K□□os lotosinį veidą, kai Jis bėgioja aplink savo priešininką! Nuo įtemptos kovos padengtas prakaito lašeliais, šis veidas panašus į lotosą pasidengusį rasa.

ki na paśyata rāmasya
mukham ātāmra-locanam
mu□ika prati sāmar a
hāsa-sa rambha-śobhitam

Argi jūs nematote Viešpaties Balarāmos veido? Jo akys paraudusios kaip varis iš pykčio Mu□ikai, o jo grožį dar labiau sustiprina jo juokas ir pasinėrimas į kovą.

pu yā bata vraja-bhuvo yad aya n -li ga
gū ha purā a-puru o vana-citra-mālya
gā pālayan saha-bala kva aya ś ca ve u
vikrīdayāñcati giritra-ramārcitā ghri

Kokie gi dorovingi Vradžos krašto plotai! Juk ten klaidžioja ir pramogauja pats pirminis Dievo Asmuo, užsimaskavęs žmogiškais bruožais! Pasidabinęs nuostabiai margomis miško girliandomis, Jis groja savo fleita ir su Balarāma kartu gano karves, o jo pėdas garbina Viešpats Śiva ir deivė Ramā.

gopyas tapa kim acaran yad amu ya rūpa
lāva ya-sāram asamordhvam ananya-siddham

d□gbhi□ pibanty anusavābhinava□ durāpam
ekānta-dhāma yaśasa□ śriya aiśvarasya

Kokias askezes turėjo atlikti gopės? Savo akimis jos nuolat geria nektarą - Viešpaties K□□□os pavidalą, kuris yra viso meilumo esencija, kuriam niekas neprilygsta ir kurio niekas nepranoksta. Šis pavidalas yra vienintelė grožio, šlovės ir turtų buveinė. Jis savaime tobulas, visuomet gaivus ir ypatingai retas.

yā dohane 'vahanane mathanopalepa
pre□khe□khanārbha-ruditok□a□a-mārjanādau
gāyanti cainam anurakta-dhiyo 'śru-ka□□hyo
dhanyā vraja-striya urukrama-citta-yānā□

Vradžos moterys yra pačios sėkmingiausios, nes jų protas visada prisirišęs prie K□□□os, o jų gerklė springsta nuo ašarų, jos nuolatos dainuoja apie Jį melždamos karves, kuldamos grūdus, plakdamos sviestą, rinkdamos kurui karvių mėšlą, supdamos savo mažus verkiančius vaikus, šlakstydamos vandeniu grindis, tvarkydamos namus ir t.t. Savo išaukštintos K□□□os sąmonės dėka jos automatiškai gauna visa, ko trokšta.

prātar vrajād vrajata āviśataś ca sāya□
gobhi□ sama□ kva□ayato 'sya niśamya ve□um
nirgamya tūr□am abalā□ pathi bhūri-pu□yā□
paśyanti sa-smita-mukha□ sa-dayāvalokam

Išgirdusios K□□□ą grojant savo fleita, kai ryte su karvėmis Jis palieka Vradžą arba vakare kartu su jomis grįžta namo, jaunosios merginos, gopės, greitai išbėga iš savo namų, kad pamatytų Jį. Jos tikriausiai atliko daugybę dorovingų veiksmų, kad gali matyti Jį, einantį keliu, Jo besišypsantį veidą taip maloningai žvelgiantį į jas.